

iseseisev raamat. Lõppeesmärgina taotleb see 10 aastale ettekavastatud seeria anda ülevaate kõigist elulähedasemaist ja kultuurivajalisemaist inimlikest teadmistest. 1932. a. jooksul ilmus siin juba õige mitmekesine ja üldhuvitav kogu:

H. G. Wells — *Suur maailmasõda, selle järelaeg ja inimsoo tulevikusihid*, C. Thomalla — *Uued teed tervisele*, A. Pigafetta — *Esimene teekond ümber maailma*, A. Rimmel — *Otsarabekohane ja ilus kodu*, G. Ferrero — *Vana-maailma hukkumine*, E. Poom — *Moodne töötehnika ja majanduskriis*, A. Messer — *Okkultism ja teadus*, F. J. C. Hearnshaw ja G. D. Cole — *Sissejuhatus politikasse*, I. W. Bousset — *Jeesuse elu ja õpetus*, O. Lodge — *Energia ja loodusteadusliku maailmakäsituse alused*, A. Piip — *Nüüdne maailmapolitika ja Eesti (Sissejuhatus politikasse II)* ja O. Loorits — *Eesti rahvausundi maailmavaade*.

Muudest populaarseist väljaandeist jõudis 1932 lõpule „Looduse“ *Maailma maad ja rahvad*, jätkus *Loomulik ravimisõpetus* ja alustati, nagu öeldud, *Eesti Rahva Ajaloo* väljaandmist.

Et populaarteadus meil on nõrgalt arenenud, tuleb kõiki neid väljaandeid eriliselt tähtsustada, kõnelemata *Eesti Entsüklopeediast*, millest 1932. a. suveks turule jõudis 1. köide (vihud 1—7).

Muidugi täitsid populaarteaduslike teadmiste levitaja ülesandeid ka paljud ajakirjad, näit. „Taluperenaine“, „Eesti Naine“, „Põllumees“ jm., osalt ka ajalehed.

4. Ilukirjandus.

1932. a. jooksul võis ilukirjanduses märgata teatavat maitsemuutust kirjandusliikide eelistamises. Eelmisel aastail kindlasti huvi keskpunktis püsinud romaan avaldas valitsevast seisukohast taandumise tunnuseid. Huvi „Looduse“ järjekorralise romaani võistluse vastu oli loid ja kirjastus ei riskinud auhinda anda ühelegi käsikirjale, kuigi teoste tase ole-